

ningsanlæggene frem som det, der har det største Krav paa Opmærksomheden. Jeg kan saaledes ikke Andet end gjentage, at jeg vil finde det rigtigst at lade mit Forslag i saa Henseende blive, som det er.

Formanden: Hermed afflutes Forhandlingen for idag.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Torsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

Mødet hævet Kl. 3, 55'.

125. Møde.

Torsdagen den 24de April Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var: Fortsettelse af tredie Behandling af „Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.“

Væjer: Vel har jeg nærmest bedt om Ordret for at omtale min Stilling til det Vædringsforslag, hvoraf jeg er Medforslagsstiller, men jeg vil dog benytte Leiligheden til i Korthed at udtale mig om et og andet enkelt Punkt, der er blevet berørt under Forhandlingerne igaar. Det var i Særdeleshed det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Termanzen), som atter fremdrog Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa denne Sags Realitet, hvorom jeg har udtalt mig under denne Sags 2den Behandling, men jeg ønsker kun i den Anledning at ytre, at jeg tror, at det bliver vanskeligt at arbejde videre paa Forsvarssagens Fremme, før dette Spørgsmaal er løst. Det er jo en Mening, hvorom de Sagkyndige ere temmelig enige, at man vanskelig vilde kunne undvære en Reduite

paa Sjælland, men saalænge saamange sagkyndige Ræfter ere bundne ved den Tanke, at Kjøbenhavn bør være denne Reduite, tror jeg, det bliver vanskeligt at finde et andet Sted. Derfor vil jeg ønske, at dette Spørgsmaal om Kjøbenhavn bliver løst, saasnart det lader sig gjøre, men i Forbindelse dermed staar igjen et andet Spørgsmaal, og det er, om Kjøbenhavns Spøbefæstning med Nødvendighed medfører Kjøbenhavns Landbefæstning. Det er jo et Spørgsmaal, der har været berørt her, og jeg tror, der er Mange, der ere i Tvivl med Hensyn til dette Spørgsmaals Løsning. For mig stiller det sig paa samme Maade, og det er en af de væsentligste Grunde, hvorfor det ikke er mig muligt at stemme hveken for den høie Regjerings eller det ærede Mindretals Vædringsforslag. Jeg skal dernæst omtale min Stilling til det Vædringsforslag, som nærmest er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Da han bad mig om at være Medforslagsstiller, svarede jeg strax, at jeg ikke vilde forpligtige mig til at fastholde det ved Afstemningen, og ved nærmere at tænke over denne Sag, forekommer det mig ogsaa, at en saadan Tilføielse ikke har sin Plads i en Lov som denne. Men jeg fortryder paa ingen Maade, at jeg har været med at stille det; thi det rører ved en Tanke, som jeg tror, det er godt at faae frem og at faae under Forhandling. Det kommer efterhaanden til at staa klarere og klarere for mig, at det vil blive meget vanskeligt paa en nogenlunde betryggende Maade at ordne Danmarks Forsvarsvæsen, dersom vi ikke kunne vente i en nærmere Fremtid at opnaa en virkelig neutral Stilling under alle Omstændigheder. Jeg blev noget forundret, da den høitærede Krigsminister — jeg vil ikke sige: anbefalede — men dog udtalte, at han ikke havde Noget imod, at det omtalte Forslag blev vedtaget; thi jeg sætter nu, at Lovforslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, bliver vedtaget med dette Forslag og med den ærede Regjerings Vædringsforslag, saa vil altsaa den høitærede Krigsminister indstille til Stadsfæstelse dette Lovforslag; men da vilde jeg gjerne spørge den høie Regjering, om den virkelig er istand til at tilfikkre os, at de Forsvarsmidler, vi paa denne Maade faae, albrig vilde blive brugte paa anden Maade end til at forsvare Landets Neutralitet. Jeg tror, det er en Umulighed at tilfikkre os noget Saadant, saaledes som Danmarks Stilling er for Dieblikket. Jeg anser det for at være en Mulighed, at Danmark kunde blive tvungen ud af sin Neutralitet, tvungen til at tage Parti med en eller anden krigsførende Magt, inden det endnu havde kunnet løste en Finger for at forsvare sin Neutralitet. Men netop af den Grund forekommer det mig at være saameget vigtigere, at man virkelig arbejder heni mod den Opgave, at opnaa en neutraliseret Tilstand; men jeg maa med det Samme strax udtale,